

Şair Nabi İslami Edeb Muhammedi Terbiye

– şiirinprensi · 26 Ocak 2014

Şair Nabi, zamanın paşalarından birinin iltifatına mazhar olur ve beraberce hacca giderler.

O devirlerde hacca deve ile gidilir. Develerin sırtına yüklenen mahmil ismi verilen, iki kişinin rahatça yolculuk edebileceği bir semer vardır.

Nabi ile Paşa da böyle bir deve de yolculuk ederler. Nihayet bir seher vaktinde Medine topraklarına girerler.

Nabi, Peygamberin kabrini ziyaret edeceğim diye heyecanlanır, mahmilin öbür tarafında ise Paşa yatmış uyuyor. Bu durum Nabi yi mütessir eder.

İki cihan güneşi bulunduğu topraklara geldik. Biraz sonra Medine şehrine gireceğiz.

Böyle yatmak hiç münasip olur mu? diye düşünür ve bu heyecanla dudaklarından şu mısralar dökülür.

Sakın terk-i edebten kuy-ı mahbub-ı hudadır bu Nazargahı ilahidir, makamı Mustafa dır bu...

Nabi farkında olmayarak bu mısraları birkaç kere tekrarlar. Her tekrar edişte sesi biraz yükselir. Ve nihayet öbür tarafta uyumakta olan Paşa uyanır.

-Nabi ne oldu, ne söylüyorsun, der. Nabi de :

- Efendim, Peygamberimizin kabr-i sadetlerinin bulunduğu Medine şehrine geldik de, bazı şeyler hatırladım, bunları söyledim. Paşa da Nabi nin heyecanına katılır. Abdest alıp yay olarak Medine sokaklarında Ravza-i Mutahharaya doğru yürürler. Bu esnada kulaklarına bir ses gelir. Durup dinlerler. Gelen ses Mescid-i Nebevinin minarelerinden yükseliyor. Sesi dikkatle dinleyince, biraz evvel Nabi nin söylediği mısraların müezzin tarafından okunduğu anlaşılır. İyice duygulanırlar. Paşa Nabi ye şöyle seslenir.

-Nabi bu hal nedir? Nabi de:

-Bilmiyorum, der.

Her ikisi de sükût ederler ve beraberce minarenin kapısına girerler. Müezzin minareden inmesini beklerler.

Müezzin inince:

-O söylediklerin ne idi, onları ne için söyledin, sebebi nedir, diye sorarlar. Fakat müezzin bir türlü söylemez. Ne kadar ısrar ederse de ,

Söylemem, kafamı kesseniz de söylemem! deyince:

-Ama, der Nabi, Bunları biraz önce ben söyledim. Sana kim söyledi. Bu sefer müezzinin tavrı ve şekli değişir heyecanla:

-Senin ismin Nabi mi? der. Evet cevabını alınca müezzin Nabi nin ellerine, Nabi de müezzinin boynuna sarılır. Bu dehşetli manzarayı seyreden Paşa, dayanamayıp:

-Nereden bildin bunun isminin Nabi olduğunu, Allah aşkına söyle, der. Müezzin rüyasını anlatır.

-Efendim, akşam abdestli olarak yatmıştım. Biraz evvel Peygamberimizi rüyamda gördüm. Ya müezzin kalk yatma. Benim aşıklarımından biri benim kabrimi ziyarete geliyor. Şu cümlelerle minareden onu istikbal et,

dedi. Ben de hemen kalktım. Abdest aldım. Peygamberimizin iltifatına mazhar olan aşık kimdir diye düşünerek minareye koştum.

İşte islami edep, Muhammedi terbiye, işte hakiki Peygamber sevgisi işte saygı ve teslimiyet, işte insanlık işte gerçek sevgi işte gerçek aşk ve muhabbet. Kutlu olsun bu yola can ve baş koyanlara, kutlu olsun bu uğurda candan ve serden bu alemin gelip geçici zevk ü sefasından hay u huyundan geçenlere...

ŞİİRİN HİKAYESİ ŞAİR NABİ (Rahmetullahi Aleyh)

Osmanlı devletinde yetişen bir şairdir.

İsmi Yusüf ise de, (Nabi) diye meşhurdur.

Zamanın Sultanından izin alıp bir kere,

Çıktı bir kabileyle, hacca gitmek üzere.

Nabi'nin bulunduğu kabilede, o zaman,

Devlet ricalinden de, bulunurdu çok insan.

Resulullah'a olan sevgi ve aşkı ile,

O, Hicaz yollarında, uyumadı az bile.

Kabile yaklaşınca, Medine'ye nihayet,

Zirvesine çıkmıştı, ondaki bu muhabbet.

Her bir adım attıkça, o sevgi artıyordu.

Kalbi, Resulullah'ın aşkıyla yanıyordu.

O böyle yanıyorken, sevgi ve muhabbetle,

Gördü ki, uyur biri, ayakları kiblede.

Onu bu vaziyette görünce Yusüf Nabi,

Üzüldü, kederlendi, kırıldı ince kalbi.

Onu uyandıracak yüksek bir sesle hemen,

O anda, şu şiiri okudu düşünmeden:

(Sakin terk-i edepten, kûy-ü mahbub-u Hüdadır bu.

Nazargah-ı ilahidir, makam-ı Mustafa'dır bu.

Müraatı edep'le, gir Nabi bu dergaha.

Mutaf-ı kudsiyandır, busegah-ı enbiyadır bu.)

Daha bir çok beytlerle, Peygamber-i zîşanı,

Methedip, uyandırdı o gafil uyuyanı.

O kişi, bu şiiri işitince Nabi'den,

Hatasını anlayıp, doğruluverdi hemen.

Ve Nabi'ye sordu ki: (Ne zaman yazdın bunu?

İkimizden başkaca, bunu duyan oldu mu?)

Dedi: (Söylememiştim, bunu ben daha önce.

İlk defa söylüyorum, sizi böyle görünce.)

Bu cevabı duyunca, aldı rahat bir nefes.

Dedi ki: (Aman Nabi, duymasın başka bir kes.)

Yaklaşmıştı kabile o sabah Medine'ye.

Vardılar ezan vakti, mescid-i Nebeviye.

Velakin baktılar ki, mescid-i Nebeviden,

Müezzinler bu şi'ri okurlar hepsi birden:

(Sakin terki edepten kûy-ü mahbubu Hüda'dır bu,

Nazargah-ı ilahidir, makam-ı Mustafa'dır bu.)

Nabi ile o kişi, şaşıp hayretlerinden,

Gelip sual edince müezzinin birinden,

Dedi ki: (Resulullah bütün müezzinleri,

Rüyada ikaz edip, verdiler ki şu emri:

(Bu sabah, ümmetimden Nabi isminde bir zat,

Ziyarete gelir ki, yakındadır şu saat.

Sabah, ezandan önce, onun şu şiirini,

Okuyarak kutlayın, buraya girişini.)

Biz de, Resulullah'ın verdiği emre uyduk.

Bunu, Ondan öğrenip, hep birlikte okuduk.)

Şair Nabi duyunca, bu sözü müezzinden,

Sevinç gözyaşlarıyla ıslandı yüzü birden.

ŞİİRİN ASLI -ŞAİR NABİ Sakın terk-i edebden kûy-ı Mahbûb-i Hudâ'dır bu
Nazargâh-i ilâhidir, Makam-ı Mustafâ'dır bu,

Felekde mâh-i nev, Bâbüsselâm'ın sîne-çâkır

Bunun kandili Cevzâ, matla'-i ziyâdır

Habib-i Kibriyâ'nın hâbgâhıdır fazilette

Tefevvuk-kerde-i Arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu. Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-i adem zâil

Amâdan açdı mevcûdât düş çeşmin tûtiyâdır bu.

Muraât-ı edep şartıyla gir Nâbî bu dergâha

Metâf-ı Kudsiyandır cilvegâh-ı enbiyâdır bu Ey Nâbî ŞİİRİN ANLAMİ Burası Allah'ın sevgilisinin beldesidir.

Cenâb-ı Hakk'ın nazar buyurduğu, Hz. Muhammed Mustafâ (s.a.v) 'nın makamı, Ravza-i Nebî'dir
Bu Gökteki yeni ay, Bâbüsselâm kapısının yüreği yanık aşığdır.

Ayın kandili Cevzâ yıldızı bile ışığının nurunu ondan almaktadır.

Burası, Allah (c.c) 'ın sevgilisinin ebedî istirahatgâhının, türbesinin bulunduğu yerdir ve fazilet bakımından Cenâb-ı Hakk'ın arşının bile üstündedir.

Bu toprağın ziyâsından, yokluğun karanlıkları ortadan kalktı. Bütün yaratılmışların görmeyen gözleri açıldı, çünkü bu toprak, gözlere şifa veren sürmedir.

Bu dergaha edep ölçülerini gözeterek gir; çünkü burası meleklerin tavaf ettiği ve Peygamberlerin tecelli ettiği bir yerdir.)

Nâbî bu şiiri yolda yazar. Kafle şafak vakti Medine-i Münevvere'ye girmektedir. Ravza-i Mutahhara'ının minarelerinden sabah ezanı okunmaktadır. Müezzin, ezanın ardından Türkçe bir kaside okumaya başlar. Nâbî, dikkat eder, okunan kendi şiiridir. Hemen minarenin kapısına koşar. Müezzine; Allah aşkına, okuduğun bu kasideyi nerden öğrendin, der. Müezzin şöyle cevap verir:

"Bu gece rüyamda Efendimiz (s.a.v) 'i gördüm, bana dedi ki: Ümmetimden Nâbî adında bir şair, benim hakkımda şu kasideyi yazdı, hoşuma gittiği için bunu okumanı arzu ediyorum. Ben de rüyamda Efendimizden öğrendiğim beyitleri aynen okudum".

Nâbî, sevincinden oracığa bayılıp düşer. O, bu iltifata, Rasulüllah Efendimiz'e duyduğu edep ve muhabbetten dolayı nâil olmuştur.

Hız. Mevlânâ'ya göre edep, insanın bedenindeki ruhtur, enbiyâ ve evliyânın göz ve gönül nurudur, şeytanın katilidir, insanla hayvanı birbirinden ayıran en önemli vasıftır.

"Edep bir tâc imiş nûr-i Hüdâdan

Giy ol tâcı, emin ol her belâdan

Allah ve Rasulüne yükselen merdivenin basamakları, ancak edeple çıkılır"

ŞİİRİN AÇIKLAMASI

Sakın terk-i edepten, kuy-ı mahbub-ı Huda'dır bu

Nazargâh-ı ilahidir, Makam-ı Mustafa'dır bu.

"Edebi terketmekten sakın. Zira burası ALLAH-u Teala'nın sevgilisi olan Peygamber Efendimizin (sav) bulunduğu yerdir. Bu yer, Hak Teala'nın nazar evi, Resul-i Ekrem'in makamıdır."

Habib-i Kibriya'nın hâb-gâhıdır faziletde

Tefevvuk-kerde-i arş-i cenab-ı kibriyadır bu.

"Burası Cenab-ı Hakk'ın sevgilisinin istirahat ettikleri yerdir. Fazilet yönünden düşünülürse, ALLAH Teala'nın arşının en üstündedir."

Bu hâkin pertevinden oldu deycur-i adem zâil.

İmâdın açdı mevcudat dü çeşmin tütiyadır bu.

"Bu mukaddes yerin mübarek toprağının parlaklığından, yokluk karanlıkları sona erdi. Yaradılmışlar iki gözünü körlükten açtı. Zira burası kör gözlere şifa veren sürmedir."

Bunun mâh-ı nev Bab-üs selâmın sine-i çâkidir.

Bunun kandili cevza matlanur-i ziyadır bu.

"Gökyüzündeki yeni ay, O'nun kapısının yüreği yaralı aşığdır. Gökyüzündeki oğlak yıldızı bile o Peygamberin nurundan doğmaktadır."

Muraa-ı edeb şartıyla gir Nâbi bu dergâha

Mutâf-ı kudsiyadır bûse-gâh-ı enbiyadırı bu.

"Ey Nabi! Bu dergaha, edebın şartlarına riayet ederek gir. Zira burası, büyük meleklerin etrafında pervane olduğu ve Peygamberlerin hürmetine eğilerek öptüğü tavaf yeridir. Nihat Gülle

Şair ve yazar